

28.4.2016

לכבוד

חברי הוועדה למתחמים מועדפים לדיור

רח' כנפי נשרים 22

תיבה מס' 9

ירושלים 9134101

שלום רב,

הנדון: תכנית תמל/1012 – מורדות רמות

מוגשת בזאת התנגדות מטעם המועצה המקומית הכפרית בית איקסא לתוכנית שבנדון.

מבוא

1. התכנית הנדונה מהווה המשך למדיניות הבלתי חוקית של בניית התנחלויות בשטחים הכבושים משנת 1967. התכנית חלה על שטחי קרקעות רחבים של הכפר הפלסטיני בית איקסא בו שוכנים כיום כ- 2500 תושבים. התכנית איננה משרתת את תושבי בית איקסא ותמנע ניצול השטחים הנ"ל לצורכי חקלאות ו/או פיתוח כלכלי ו/או לצורכי מגורים בעתיד של הכפר ותפעל להמשך שינוי האופי המרחבי והדמוגרפי של האזור הכבוש עליו היא חלה.
2. ההתנגדות מתבססת על שלושה טיעונים: א. התכנית מנוגדת למשפט הבינלאומי בשני מישורים: המישור הראשון מתייחס לחובותיה של מדינת ישראל על פי המשפט הבינלאומי ההומניטארי שחל על מזרח ירושלים. בהקשר זה יצוין, כי בחוות הדעת של בית הדין הבינלאומי לצדק שדנה בסוגיית חומת ההפרדה, נקבע כי המשפט הבינלאומי ההומניטארי חל על השטחים הכבושים לרבות מזרח ירושלים ובפסק דין **מראעבה** לא שלל בג"ץ את העקרונות של חוות דעת מייעצת זו. המישור השני מתייחס לתחולת המשפט הבינלאומי בדבר זכויות האדם לפי האמנות הבינלאומיות שמדינת ישראל צד להן ואשר בג"ץ קבע כי חובה על המדינה ליתן להן משקל הן בשטחים הכבושים והן בתוך הקו הירוק; ב. התוכנית מנוגדת לעקרונות המשפט המינהלי בכך שהיא לא נשענת על תשתית עובדתית ראויה ואיננה נותנת משקל כלשהו לאינטרסים הלגיטימיים של התושבים הפלסטינים; ג. התוכנית מנוגדת גם למשפט החוקתי הישראלי בכך שהיא פוגעת בזכויות היסוד לקניין ולכבוד. פגיעה זו כפי שיפורט להלן איננה עומדת בתנאי פיסקת ההגבלה בהיותה לא לתכלית ראויה ולא מידתית.

התוכנית והשלכותיה על תושבי בית איקסא

3. תמל/1012- מורדות רמות (להלן: "התכנית") הינה תכנית הממוקמת בחלקה המערבי של התנחלות רמות בירושלים (להלן: "ההתנחלות"). התכנית משתרעת על שטח של כ- 419 דונם ומוסיפה להתנחלות 1,435 יחידות דיור ו- 240 יחידת לדיור מיוחד (בסה"כ 1675 יח"ד), שטחי מסחר, מבנים למוסדות ציבור, שצ"פים, דרכים, מרכז תחבורה, שבילי אופניים ומתקנים הנדסאיים לחדרי שנאים ומים. כיום תחום התכנית מהווה בחלקו חורשה נטועה ובחלקו האחר שטחי עיבוד חקלאי.

4. שטח התכנית נמצא בשני עברי הקו הירוק (מפה מס' 1) ומהווה המשך גאוגרפי להתנחלות רמות אשר הוקמה בשנת 1973 על שטחים כבושים משנת 1967 ובניגוד למשפט הבינלאומי. ההתנחלות הוקמה בזמנו על אדמות אשר הופקעו¹ בניגוד לחוק הבינלאומי מבית חנינה, בית איקסא וליפתא וסופחו באופן בלתי חוקי לתחום שיפוט עיריית ירושלים.

מפה מס' 1:

5. בחלקים הרלוונטיים להתנגדות זו, ההרחבה האמורה חלה על שטחי קרקעות רחבים שהם חלק מקרקעות הכפר הפלסטיני בית איקסא (להלן: "הכפר"), אשר נכבשו בשנת 1967. בכפר שוכנים כיום כ- 2500 תושבים ופליטיו מוערכים בכ- 35,000 פלסטינים. שטח שיפוטו של הכפר מגיע לכ- 7,989 דונם שמרביתם (7398 דונם) נמצאים בשטח C וכ- 591 דונם בשטח B.²

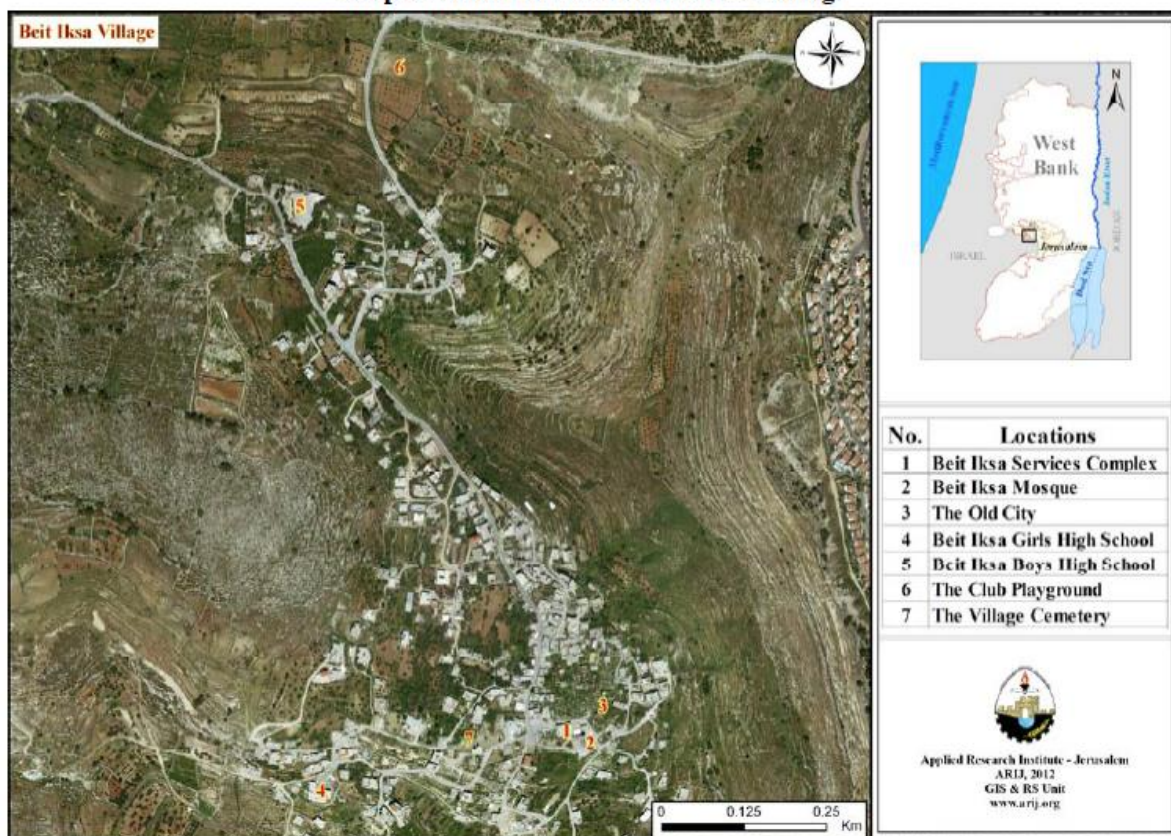
¹ י"פ 1656 מיום 30.8.1970 עמ' 2808.

² "Beit Iksa Village Profile", The applied Research Institute – Jerusalem (2012), 16.
http://vprofile.arij.org/jerusalem/pdfs/vprofile/Beit%20Iksa_EN.pdf

6. הכפר בית איקסא הנו כפר פלסטיני עתיק אשר התפתח רבות בתקופה העות'מנית. בשל אדמותיו הפוריות, החקלאות היוותה מקור המחיה העיקרי לתושיו. כיום חלק לא מבוטל מתושבי הכפר עדיין מתפרנסים מחקלאות. בכפר, הממוקם על רכס הררי מיוחד (מפה מס' 2), קיימת שכונה עתיקה בעלת ערך היסטורי, תרבותי וארכיטקטוני רב ומהווה פוטנציאל לפיתוח כלכלי בעתיד.

מפה מס' 2:

Map 2: Main locations in Beit Iksa Village

Source: ARIJ - GIS Unit, 2012.

7. חלקי התכנית שבשטח הכפר מתווספים לשטחים נוספים של הכפר אשר נוצלו בעבר לצורכי בניית התנחלויות וצרכים בלתי לגיטימיים אחרים של ישראל ככוח כובש, בניגוד למשפט הבינלאומי. כך נלקחו מהכפר כ- 1545 דונם לבניית ההתנחלויות רמות הר שמואל³. יצויין, כי כתוצאה מקרבת ההתנחלות רמות לכפר, כלל הכניסות והיציאות ממנו נחסמו מלבד הכניסה הצפון- מערבית, בה הוצב מחסום צבאי לבדיקת כל הבאים אל הכפר והיוצאים ממנו, דבר הפוגע בחופש התנועה של תושבי הגדה המערבית בכלל ותושבי בכפר בפרט. שכן, רק לתושבי הכפר מותרת הכניסה אליו.

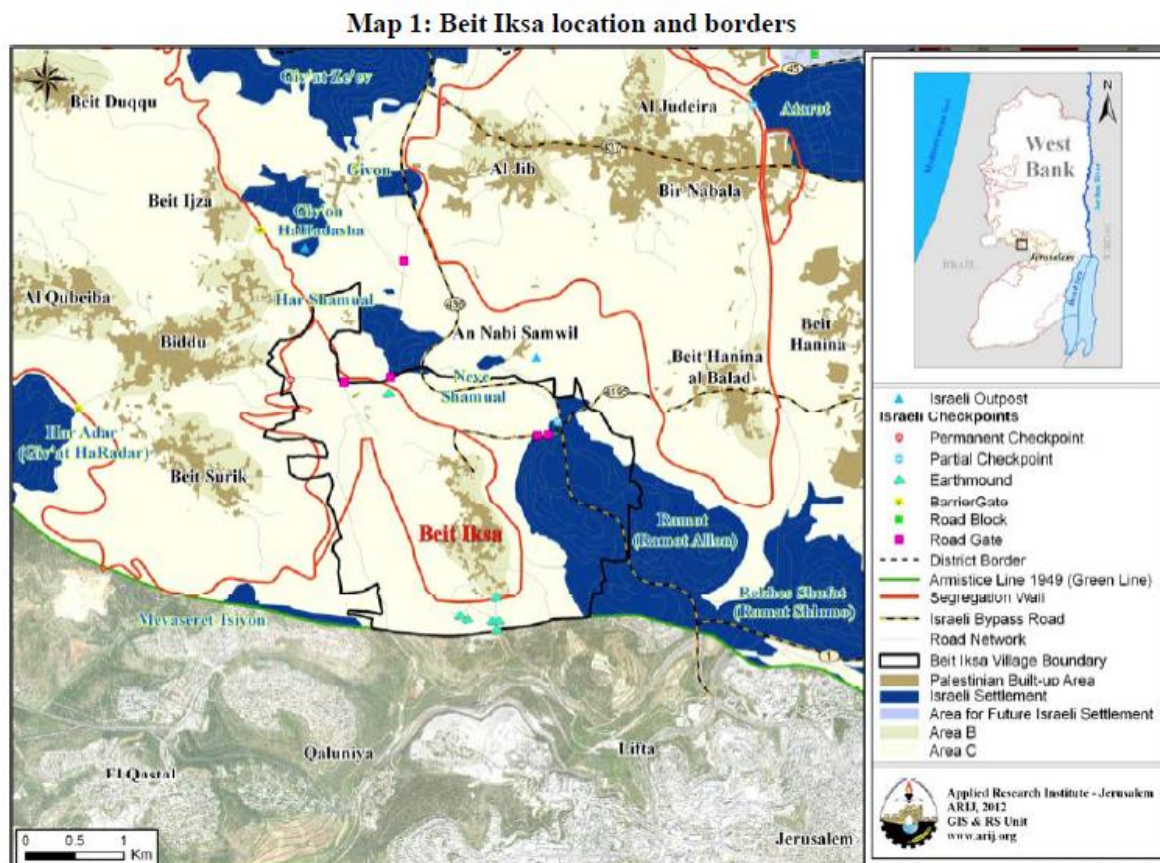
8. בנוסף לשטחים המופקעים הנ"ל, הפקיעה ישראל שטחים נוספים לסלילת כבישים עוקפים לשירות ההתנחלויות כגון כביש מס' 436 וכביש 4915⁴. לכבישים אלה נקבעה גם רצועת "בטחון" ברוחב של 75 מ' מכל צד. לכלל השטחים המופקעים הנ"ל מתווספים צוים רבים אשר הוצאו על ידי שלטונות

³ ראו הערה 2 לעיל בעמ' 16.

⁴ ראו הערה 2 לעיל בעמ' 16.

הכיבוש בשטחים בין השנים 2003 ו-2014 לתפיסת מאות דונמים לבניית חומת ההפרדה בסמוך לכפר⁵ (מפה מס' 3), צווים שתושבי הכפר מתנגדים להם בכל תוקף.

מפה מס' 3:

9. משנקבעה מטרתה הפוליטית להרחיב את התנחלות רמות אשר לאוכלוסייה הפלסטינית אין כלל גישה לאדמות עליהם היא נבנתה ואלה עליהם מבקשת התכנית להתרחב, התכנית איננה משרתת את תושבי בית איקסא או כל אוכלוסייה פלסטינית באזור. התכנית תמנע ניצול שטחים השייכים לכפר לצורכי חקלאות ו/או פיתוח כלכלי ו/או לצורכי מגורים בעתיד ותפעל להמשך שינוי האופי המרחבי והדמוגרפי של האזור עליו היא חלה לטובת אינטרסים פוליטיים וכלכליים של ישראל ככוח כובש, והכל בניגוד למשפט הבינלאומי כפי שיפורט להלן.

התוכנית בטלה בהיותה חלה על שטח כבוש ומנוגדת למשפט הבינלאומי

10. המשפט הבינלאומי ההומניטארי מחייב את ישראל לדאוג לצרכיה החיוניים של האוכלוסייה האזרחית הפלסטינית בשטחים הכבושים, לא לבצע שינויים יסודיים בשטחים אלה, ולא להפקיע אדמות כבושות למען מטרות פוליטיות. לעומת זאת, התכנית מפקיעה שטחים פלסטיניים כבושים ופוגעת בזכויות תושבי בית איקסא החיוניות, כשתכליתה העיקרית הינה פוליטית ולא לגיטימית.

⁵ ראו הערה 2 לעיל בעמ' 18.

כאמור, עניין לנו בתכנית המשנה באופן מהותי את המארג המרחבי והדמוגרפי באזור עליו היא חלה על ידי הרחבת התנחלות רמות והעברת אוכלוסייה אזרחית של הכוח הכובש לשטח כבוש, דבר המנוגד למשפט הבינלאומי שחל על מדינת ישראל ככוח כובש באזור.

11. בית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ), בחוות דעתו המייעצת (Advisory Opinion) מיום 9.7.2004 בעניין חומת ההפרדה שנבנית על ידי ממשלת ישראל בגדה המערבית, הדגיש את מעמדם של כלל השטחים שנכבשו על ידי ישראל בשנת 1967 כשטחים כבושים.⁶ בית הדין קבע באופן חד משמעי, כי צעדים בהם נקטה ישראל לאחר הכיבוש, על מנת לשנות את מעמד מזרח ירושלים, לא יכולים לשנות ממעמדו של השטח כבוש ומעמדה של ישראל כמעצמה כובשת,⁷ כאשר ההסכמים של שנות התשעים (הסכמי אוסלו) אינם משנים את מהות המעמד של שטח כבוש. :

“The territories situated between the Green Line (see paragraph 72 above) and the former eastern boundary of Palestine under the Mandate were occupied by Israel in 1967 during the armed conflict between Israel and Jordan. Under customary international law, these were therefore occupied territories in which Israel had the status of occupying Power. Subsequent events in these territories, as described in paragraphs 75 to 77 above, have done nothing to alter this situation. All these territories (including East Jerusalem) remain occupied territories and Israel has continued to have the status of occupying Power.”⁸

12. בהיותם שטחים כבושים, על פעולות ישראל במזרח ירושלים, כולל חלקי התכנית שבשטחים הכבושים משנת 1967, וביניהם שטחי הכפר הפסלטיני בית איקסא, חלים כללי המשפט הבינלאומי ההומניטארי (כולל אמנת האג בדבר דיני המלחמה משנת 1907 והתקנות הנלוות לה (להלן: תקנות האג) ואמנת ג'נבה הרביעית בדבר הגנה על אזרחים בעת מלחמה משנת 1949). כמו כן חל על האזור משפט זכויות האדם⁹ וכן המשפט הציבורי והחוקתי הישראלי (ראו: בג"ץ 5627/02 סייף נ' לשכת העיתונות הממשלתית, פ"ד נח(5) 70, 75; בג"ץ 7957/04 מראעבה נ' ראש ממשלת ישראל, פ"ד ס(2), 477; בג"ץ 7862/04 אבו דאהר נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון (טרם פורסם)).

13. טובת הנכבשים ובטחון הכובש, הם שמניעים את דיני הכיבוש ויוצרים את מארג השיקולים שיכולה המעצמה הכובשת לשקול בעת שהיא עושה שימוש בכוחות שלטוניים ומנהלת את השטח הכבוש (ראו לעניין זה: בג"ץ 393/82 ג'מעית אסכאן נ' מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון, פ"ד לו(4), 785). תפיסה זו מחייבת, כי שינוי ארוך טווח בשטח הכבוש, ככל שהוא מותר, ייעשה לטובתה של האוכלוסייה המקומית (היא אוכלוסיית האזרחים המוגנים). התפיסה הנ"ל מטילה גם איסור על ישראל כמעצמה כובשת לנצל את שטחי התכנית הכבושים לצרכיה הפוליטיים או הכלליים, למעט (במגבלות מסויימות) לצרכיה הביטחוניים. בנושא זה נקבע בעניין ג'מעית אסכאן, כי "אין המפקד הצבאי רשאי לשקול את האינטרסים הלאומיים, הכלכליים, הסוציאליים של מדינתו שלו, עד כמה שאין בהם השלכה על האינטרס הביטחוני שלו באזור או על האינטרס של האוכלוסייה המקומית. אפילו צורכי הצבא הם צרכי הצבאיים ולא צורכי הביטחון הלאומי במובנו הרחב. אזור

⁶ פסקאות 99-98 לחוות הדעת, <http://www.icj-cij.org/docket/files/131/1671.pdf>
⁷ פסקאות 75 ו-78 לחוות הדעת, <http://www.icj-cij.org/docket/files/131/1671.pdf>
⁸ פסקה 78 לחוות הדעת, <http://www.icj-cij.org/docket/files/131/1671.pdf>
⁹ ראו פסקאות 106, 111-113 לחוות דעת בית הדין הבינלאומי.

המוחזק בתפיסה לוחמתית אינו שדה פתוח לניצול כלכלי או אחר. " (עניין ג'מעייט אסכאן הנ"ל, עמ' 794-795. ראו לעניין זה גם: בג"ץ 2150/07 אבו צפיייה נ' שר הבטחון (טרם פורסם 2009) (להלן: " בעניין אבו צפיייה); בג"ץ 69/81 אבו עיטה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד לז' (2), 197; בג"ץ 7957/04 מראעבה נ' ראש ממשלת ישראל, פ"ד ס(2), 477; בג"ץ 10356/02 הס נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, אלוף פיקוד מרכז, פ"ד נח(3), 443, 455)¹⁰.

14. לכן, מאחר והתכנית משנה את אופיים של השטחים עליהן היא חלה, ונוכח העובדה שהיא אינה עונה לאף אחד משני החריגים הקבועים בתקנה 43 לתקנות האג, הרי שהרחבת התנחלות רמות לפי התכנית, כמו גם עצם הקמתה מלכתחילה, מניעת פיתוח הכפר בית איקסא והפקעת הקרקעות הפלסטיניות על פי התכנית, מהווים הפרה בוטה של תקנה 55 לתקנות האג¹¹. נציין בהקשר זה, כי לקיחה נרחבת של הנכסים של האוכלוסייה המוגנת (Extensive Appropriation) מהווה הפרה בוטה לאמנת ג'נבה הרביעית משנת 1949 על פי סעיף 147 לאמנה.

15. העובדה כי ההתנחלות רמות נבנת על שטחים שהופקעו בשנות השבעים לפי פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943¹², וכי התכנית משתרעת, בחלקה, על שטחים מופקעים אלה, אינה מעלה ואינה מורידה לענייננו, שכן עצם ההפקעה מלכתחילה הנה מנוגדת למשפט הבינלאומי ואין בה בכדי לשנות את מעמדו של השטח כשטח כבוש, כאמור.

16. יתירה מזאת, סעיף 49 לאמנת ג'נבה הרביעית קובע כי "המעצמה הכובשת לא תגרש ולא תעביר חלקים מאוכלוסייתה האזרחית שלה לשטח שנכבש על ידה". לפי הפרשנות המוסמכת לסעיף זה, מטרת האיסור על העברת אזרחים לשטח כבוש היא להגן על תושבי השטח הכבוש מפני התיישבות של אוכלוסייה זרה בארצם, ובין היתר מפני נישול משאבים טבעיים, פגיעה בפיתוח הכלכלי והגבלת התפתחות אורבנית. קידום התכנית הנדונה מנוגד לאיסור שבסעיף 49 הנ"ל. יישום התכנית משמעו השתלטות על אדמות הכפר הפלסטיני בית איקסא, שינוי ייעודם ויצירת עובדות חדשות בשטח שמונעות מתושב הכפר ליהנות באופן חופשי מעושרם וממשאביהם הטבעיים. יצוין בהקשר זה עוד, כי העברת אוכלוסייה אזרחית של הכוח הכובש לשטח הכבוש נכללה כפשע מלחמה בחוקת רומא (Rome Statute) המקימה את בית הדין הפלילי הבינלאומי¹³.

17. לסיכום פרק זה, וכפי שעולה מהנ"ל, ברור הוא כי התכנית הנדונה לא באה לשרת את האוכלוסייה הפלסטינית בשטח בכלל ותושבי בית איקסא בפרט, איננה נותנת מענה לצרכים של התושבי הפלסטינים באזור הסמוך לשטחה ואף תמנע מימוש צורכי הפיתוח האורבני והכלכלי של הכפר

¹⁰ עקרון זה עולה גם מתקנות ספיציפיות העוסקות בסמכויות הכובש ביחס לנכסי ציבור, כגון תקנה 55 לתקנות האג הקובעת כי הכוח הכובש אינו אלא נאמן של השטח המצוי בידיו כפקדון בלבד, באופן זמני בלבד, ולו הנאת שימוש (usufruct) בלבד בנכס. גם תקנה 23 לתקנות האג אוסרת על הריסת או החרמת נכסים, אלא אם הדבר דרוש למטרות צבאיות באופן הכרחי וזמני. סעיף 53 לאמנת ג'נבה הרביעית קובע גם הוא כלל דומה.

¹¹ גם תקנה 46 לתקנות הנספחות לאמנת האג בדבר דיני המלחמה ביבשה משנת 1907 קובעת את הצורך בכיבוד זכות הקניין והיא אוסרת באופן מפורש על הפקעת רכוש פרטי. נזכיר בהקשר זה את תיק מסי' 10 במשפטי נירנברג, **US Military Tribunal at Nuremberg, US v. Alfred Krupp et al.** בו היתה ההתייחסות הראשונה בפסיקה להפקעת נכסים לאחר סיום הלחימה במלחמת העולם השנייה. בית הדין קבע, בין היתר, כי ההפקעה הנ"ל מהווה הפרה של סעיף 46 לתקנות האג האוסר, כאמור, על הפקעת רכוש פרטי.

US Military Tribunal at Nuremberg, US v. Alfred Krupp et al. cited in HOW DOES LAW PROTECT IN WAR? Second edition (2006) ICRC, volume 2 pp. 1030.

¹² יי"פ 1656 מיום 30.8.1970 עמ' 2808.

¹³ סעיף VIII (b) (2) לחוקה.

בעתיד, כאשר תכליתה הינה העברת אוכלוסייה אזרחית של ישראל אל השטח הכבוש, והכל תוך כדי הפרה בוטה של המשפט הבינלאומי החל.

העדר תשתית עובדתית:

18. ההחלטה להפקיד את התוכנית הנדונה נעשתה בניגוד מוחלט לכללי המינהל התקין ובניגוד לעקרונות הבסיסיים של המשפט המינהלי. על אף שהתוכנית מפקיעה שטחים נרחבים מהאוכלוסייה הפלסטינית ועל אף השלכותיה הרבות על מרחב הכפר בית איקסא וסביבתו, נראה כי ועדות התכנון לא עשו בדיקה עניינית המתבססת על תשתית עובדתית ראויה עובר לקבלת ההחלטה להפקיד את התוכנית על שטח כבוש.

19. הלכה פסוקה היא שהחלטתה של רשות מנהלית שהתקבלה ללא בירור העובדות הנוגעות לעניין, בגלל שדעת הרשות נחושה להשיג תוצאה מסוימת ללא תשתית עובדתית ראויה, הינה החלטה שרירותית שדינה פסלות (בג"ץ 297/82 **ברגר נ' שר המשפטים**, פ"ד לו (3) 29, 48, 49; בג"ץ 987/94 **יורנט קווי זהב (1992) בע"מ נ' שרת התקשורת**, פ"ד מח (5) 412, 423).

20. ועדות התכנון ו/או המתכננים לא ראו לנכון לבדוק ברמת האזור האם מטרות התכנית הן לגיטימיות, לא ראו לנכון לבחון את השלכות התוכנית על אזור המגורים הקיים בכפר ועל הצורך בפיתוחו האורבני והכלכלי בעתיד, את השלכות התכנית בנושא העמקת ניתוקו של הכפר מהסביבה ומהמרחב הגיאוגרפי אליו הוא שייך, את השלכות ההפקעות הנרחבות באזור, ואת האפקט המצטבר של ההפקעות וההגבלות על הכפר ותושביו במשך השנים, כפי שפורט לעיל.

21. מסמכי התכנית ונספחיה, כמו גם הדיונים לקראת הפקדתה מלמדים כי הנושאים הנ"ל לא נשקלו וכלל ולא עלו בדיונים לקראת הפקדת התכנית הנדונה, דבר אשר הופך את ההחלטה להפקיד את התכנית להחלטה שרירותית אשר איננה נסמכת על ניתוח הנתונים והשיקולים הרלוונטיים לעניינו.

התוכנית פוגעת בזכויות יסוד חוקתיות

22. התוכנית פוגעת קשות בזכותם של תושבי בית איקסא לקניין. התכנית תביא להפקעה של שטחים נרחבים מהכפר ופעולה זו נעשית תוך העדפה מוחלטת של האינטרסים של הכוח הכובש. כאמור, חלק מההקרקעות שעליהן מוקמות התנחלות רמות היו בבעלות פרטית או קולקטיבית של תושבי בית איקסא. הרחבת השכונה על קרקעות השייכות לכפר ותושביו, ובין היתר, על רקע אי החוקיות שלה מלכתחילה, מהווה ללא ספק הפרה של הזכות לקניין (ראו: בג"ץ 9593/04 **מוראר נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון**, (2006) פיסקה 14; בג"ץ 10356/02 **הס נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית**, פ"ד נח (3) 443, 461, 462, 464 (2004); בג"ץ 1890/03 **עיריית בית לחם נ' מ"י**, פ"ד נט (4) 736, 765-766 (2005)). הפגיעה בזכות לקניין מתבטאת גם במגבלות רבות ואף בשלילה טוטאלית של אפשרות ניצול משאבי הקרקע של הכפר לפיתוח אורבני וכלכלי לטובת תושביו.

23. נזכיר שוב בהקשר זה, כי סעיף 46 לתקנות האג וסעיף 53 לאמנת גינבה הרביעית מטילים על המעצמה הכובשת את החובה לכבד את זכויותיהם של התושבים המוגנים בשטח הכבוש, לרבות זכותם לקניין. זכות זו מעוגנת גם בסעיף 17 של ההכרזה העולמית בדבר זכויות האדם.

24. יצויין בהקשר זה עוד, כי גזילת משאביהם של תושבי הכפר תוך כדי התעלמות טוטאלית מקיומם ומצרכיהם, ללא ספק פוגעת בזכותם של הנ"ל לכבוד ובזכותם לפיתוח ולפיתוח בר קיימא, המוכרות הן גם במשפט זכויות האדם הבינלאומי.

תכלית בלתי ראויה:

25. התוכנית הנדונה איננה לתכלית ראויה היות והיא גורמת לפגיעה כה קשה וגורפת בזכויות יסוד של תושבי בית איקסא והיא מנוגדת למשפט הבינלאומי החל על שטחים כבושים. הלכה פסוקה היא, כי תכלית ראויה לכל פעולה מינהלית היא זו שנותנת משקל לזכויות האדם ולא מניחה את הפגיעה הלא מוצדקת בהם (בג"ץ 1661/05 המועצה האזורית חוף עזה נ' כנצמסת ישראל, פ"ד נט (2) 481, בעמ' 570). עניין לנו בפגיעה כה חמורה וכה גורפת בזכויותיהם הבסיסיות והחוקתיות של תושבי האזור הפלסטינים שאין כל תכלית ראויה לפגיעה כה מוחלטת בהם.

26. בנוסף וכפי שפורט לעיל, השיקול העיקרי ואף הבלעדי העומד מאחורי התכנית, הנו הרחבת ההתנחלות רמות שבמזרח ירושלים. תכלית פוליטית זו איננה יכולה להיות ראויה, שכן היא מנוגדת, כאמור, למשפט הבינלאומי, כמו גם למספר החלטות של מועצת הבטחון של האומות המאוחדות אשר התייחסו באופן מפורש למדיניות בניית ההתנחלויות על ידי ישראל בשטחים הכבושים משנת 1967 והדגישו שוב את אי חוקיות ההתנחלויות הישראליות בשטחים אלה¹⁴.

תכנית בלתי מידתית:

27. למעלה מן הצורך תטען המתנגדת, כי התכנית איננה מידתית. יוזמי התכנית בחרו בתוכנית הנדונה את האמצעי שפגיעתו היא מהחמורות ביותר בתושבי בית איקסא הפלסטינים. בהקשר זה, היה על ועדות התכנון לבחון ולבחור באופציית הגדלת היצע הדיור בירושלים שלא בשטחים הכבושים ולנהוג בשטח הכפר בית איקסא בהתאם למשפט הבינלאומי.

28. בנוסף, הפגיעה הטוטאלית בזכויות יסוד חוקתיות של האוכלוסייה הפלסטינית באזור התוכנית ובכללי המשפט הבינלאומי ההומניטרי כאמצעי, הינו אקט אכזרי ביותר שמדינה מנועה להשתמש

¹⁴ ראו: UNSC Res 446 (22 March 1979)

<https://documents-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/370/60/IMG/NR037060.pdf?OpenElement>

UNSC Res 465 (1 March 1980)

[http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/465\(1980\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/465(1980))

ראו לעניין זה גם חוות דעת בית הדין הבינלאומי, פסקאות 122, 133-134.

בו על מנת לקדם מדיניות פוליטית כלשהי. כאמור, הפגיעה בזכות הקניין והכבוד של תושבי הכפר הינה מוחלטת כאשר נמנעת מהם גם זכות השימוש והגישה לקרקעותיהם בכלל.

29. בעניין אבו צפייה ביטל בית משפט העליון החלטה למנוע מהאוכלוסייה הפלסטינית לנוע על כביש 443 שבשטחים הכבושים. המניעה היתה מוחלטת בטענה כי היא מחוייבת מצורכי בטחון. בהחלטתו, ועל אף שבית המשפט השתכנע בקיומם של שיקולי בטחון, ביטל הנ"ל את המניעה הטוטאלית לשימוש פלסטינים בכביש בשל היותה בלתי מידתית. בית מהשפט הדגיש, כי על המפקד הצבאי היה לשקול חלופות אפשריות אחרות למימוש תכלית הבטחון אותה הוא ניסה להגשים, וכן כי "תוספת הבטחון המושגת על-ידי האיסור המלא, אינה שקולה כדי שלילה מוחלטת של זכותם של התושבים המוגנים לתנועה בכביש אשר תוכנן לצרכיהם ונסלל על קרקעות שבחלקן הופקעו מהם" (עניין אבו צפייה עמ' 377). קביעותיו הנ"ל של בית המשפט תקפים בענייננו מקל וחומר וזאת בשל עוצמת הפגיעה בזכויות לקניין ולכבוד במקרה דנן, כמו גם העדרם של שיקולים לגיטימיים שיש בהם בכדי להצדיק את התכנית.

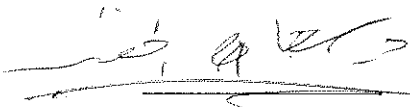
לאור כל האמור לעיל, הנכם מתבקשים בזאת לבטל את הפקדת התכנית ולהימנע מקידומה בעתיד.

סוהאד בשארה, עו"ד
ב"כ המתנגדת

תצהיר

אני הח"מ ^{ר"מ} 27/08/2016 אל"מ א"מ
ת.ז. 410020366, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מס' תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני יולד למשפחה במקום - > א"מ -
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני הח"מ סוהאד בשארה עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 14.4.2016, הופיע בפניי ^{ר"מ} 27/08 שזיהיתיו לפי תעודת זהות מס' 410020366 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

עורך-דין